

زمینه و هدف:

آسیب های اجتماعی یکی از مشکلات عمده ی سلامت جامعه است. ارتقاء رفتارهای پیشگیرانه از آسیب های اجتماعی در بین مددجویان کمیته ی امداد میتواند نقش مهمی را در کاهش این مشکل سلامت ایفا کند این پژوهش باهدف ارزیابی تاثیر مداخله ای مبتنی برالگویپرسد-پروسید ونظریه ی یادگیری اجتماعی بر میزان انجام رفتارهای پیشگیرانه از آسیب های اجتماعی در بین مددجویان کمیته ی امداد امام خمینی(ره) شهر تهران انجام شد.

روش کار:

این کار آزمایی تصادفی شاهد دار بین سال های 1390-1391 در 12 مرکز کمیته ی امداد امام خمینی(ره) شهر تهران بر روی 510 نفر مددجوی تحت پوشش انجام شد.

مددجویان به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم شدند. از سازه های نظریه ی یادگیری اجتماعی ونیز مراحل الگوی پرسید-پروسید برای طراحی اجراء و ارزشیابی مداخله استفاده شد.

بر اساس نتایج حاصل از نیازسنجی مداخله ی آموزشی و محیطی مناسب طراحی و در گروه مداخله اجراء شد.

تغییرات در عوامل مساعد کننده(آگاهی ونگرش) تقویت کننده قادر کننده ونیز رفتارهای پیشگیرانه از آسیب های اجتماعی بلافاصله ودوماه بعد از مداخله با استفاده از پرسشنامه ی طراحی شده بر اساس این دو الگو مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته ها:

این مداخله تاثیر مثبت معنی داری روی نمره ی عوامل مساعد کننده تقویت کننده قادر کننده ودوماه بعد از مداخله داشت ($p < 0.05$) بلافاصله .

نتایج تحلیل واریانس باداده های تکراری افزایش مثبت معنی داری رادرنمره ی رفتارهای پیشگیرانه از آسیب

های اجتماعی رادرگروه مداخله نسبت به قبل از مداخله نشان داد ($p < 0.001$).

نتیجه گیری:

الگوی پرسید-پرسید-پروسید میتواند به عنوان چهارچوبی مفهومی برای تعیین عوامل محیطی و رفتاری مرتبط با آسیب های اجتماعی به کار گرفته شود.

اجراء برنامه ی مداخله ای طراحی شده با استفاده از نظریه ی یادگیری اجتماعی میتواند در ارتقاء رفتارهای پیشگیرانه از آسیب های اجتماعی در بین مددجویان موثر باشد.

طراحی و اجراء آموزش مهارتهای لازم با استفاده از این دوالگو می تواند منجر به ارتقاء رفتارهای پیشگیرانه و نهایتا کاهش موارد آسیب اجتماعی در جامعه گردد.